

ליטות חולים

עם ערב מתחילות שעות תורנות הלילה, שהם החלק המפרץ בעבודת האחות. עלמה עוברת בין מיטות החולים, עונה לבקשותיהם. הטיפול בחולה נמשך כל שעות היום והלילה.

עם "שחר", סוטה החביב, התוודעה עלמה באמצעות מורה הרכיבה אליה גורדון, שהיה אחד מחוליה.

ת, נוכחה כי חייה משעממים וחסרי תוכן. החליטה להקריש את עצמה למקצוע שאת תשומת לבו עת ראתה אחיות מסר מטפלות באמה בבית החולים, מקילות בלותיה.

ימים בפנימיות בית הספר לאחיות אינו מן הקלים. שעות היום מחולקות למעשית וללימודים עיוניים. שניהם כי אחד מצריכים מאמץ פיזי ורוחני. ביחוד מיגעת תורנות הלילה, הנעשית שנים עשר לילות רצוף, פים, בזה אחר זה. אבל יש בחיים אלה ספוק רב ענין.

תוך כדי עבודתה היא מכירה אנשים חדשים, לומדת להכיר את חייהם ובעיותיהם המיוחדות. החולים נוטים להשיח בפני האחיות המטפלות כי הם את כל מה שמעיק עליהם, כאילו תוכל להושיע להם. הידירות הקשרת בין האחיות לחולה נמשכת תקופה ארוכה.

לא פעם נתקלה עלמה, בגבר המברכה לשלום, מבלי שתכירו כלל, רק אחרי דקה היא נזכרת כי היה זה אחד החולים שריחף בין חיים ומות ליד שולחן הניתוחים. עתה הוא בריא ושלם, מציג בפני משפחתו את האחיות לה הוא חייב את חייו.

אין היא עובדת במחלקה אחת, או בתפקיד אחד בלבד. מפעם לפעם מוגבר נטל האחיות המופקד בידיה, היא מתקדמת בלימודים, חור דרת לשטחים חדשים, חייבת לחזור ולשנן בכל פעם את למודיה הקודמים. וככל שמתרחבים האופקים, גדלות השאיפות. כיום חפיה היא להשלים את למודי הבגרות שלה, אחרי תום התחייבותה לשנת עבודה כאחות, לי המשיך וללמוד רפואה חירורגית.

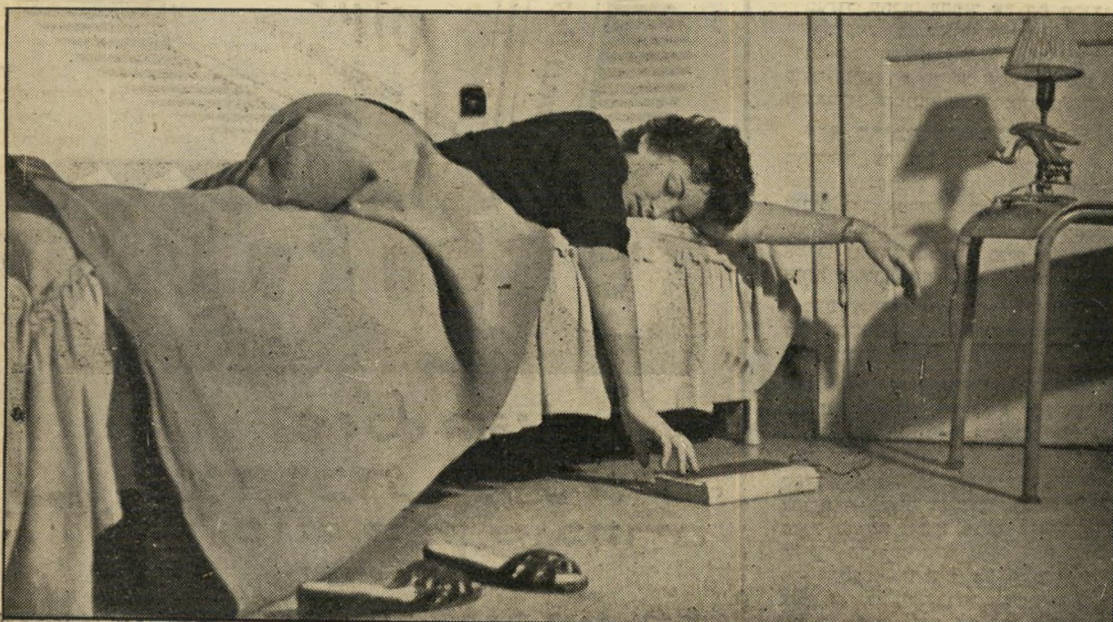
המעבר לחיים בעיר החדשה גרם תחילה למשבר. העיר הסואנת, האנשים הבלתי ידועים, הריחוק מהבית, הביאוה בכל יום חופש אל בית הוריה בחיפה. שם היתה מקדישה שעות לשינה ולמנוחה, מבלה בחברת אחיה רפי, בין היום, מנגן הקלרינט בתזמורת הילדים של חיפה, מספרת את כל בעיותיה לאביה ימיהו רמתי, מהנדס בעיריית חיפה.

כיום התרגלה לריחוק מהבית, מבלה את שעות הפנאי בחדר שלה, בין חברותיה לפי ימיה, או יוצאת לבלות בעיר. מסבירה היא: "אני רוצה להרגיש את עצמי עצמאית ואחראית, אחרי כל כך הרבה שנים של תלות בי אחרים!"

בידור. יום אחד בשבוע פנוי כולו מלימודים ועבודה. עלמה סבכרת להתברר ביום זה ברכיבה על סוס, סיולים וכיוף על חוף הים.

לימודים. העבודה המעשית בבית החולים היא רק חלק מיומה של התלמידה האחות. הלימודים העיוניים מעסיקים את שאר שעותיה.

הערכים החופשיים מוקדשים בדרך כלל לקריאה ולימודים, לעתים גם ליציאה לבלוי בעיר, לסרט קולנוע. אולם העייפות אחרי יום עבודה אינה מאפשרת תמיד ניצול ערבים אלה, מביאה לפעמים לאפיסת כוחות ולאיבוד כל חשק לביזור ולשעשועים.

בשעות עלמה.